

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 230/2014-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. apríla 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Jána Lubyho predbežne prerokoval sťažnosť A. Š. a D. K., zastúpených Advokátskou kanceláriou STANO a partneri s. r. o., Námestie 1. mája 16, Bratislava, konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. Petra Stana, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Bratislava III č. k. 14 C 113/2013-16 z 19. júna 2013 a uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Co 416/2013-79 zo 6. augusta 2013, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. Š. a D. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. novembra 2013 doručená sťažnosť A. Š. a D. K. (ďalej spolu len „sťažovateľky“), označená ako „*Doplnenie ústavnej sťažnosti*“, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného

súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) č. k. 14 C 113/2013-16 z 19. júna 2013 a uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 14 Co 416/2013-79 zo 6. augusta 2013.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že okresný súd označeným uznesením vydal predbežné opatrenie na návrh A. B. (ďalej len „navrhovateľka“), ktorým uložil sťažovateľkám povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania, prevodu, scudzenia, zaťaženia, prenájmu, výpožičky, prenechania do bezplatného užívania tretej osobe nehnuteľností špecifikovaných vo výroku uvedeného uznesenia. Krajský súd predbežné opatrenie potvrdil.

Sťažovateľky namietajú, že okresný súd aj krajský súd nedostatočne zistili skutkový stav a vec nesprávne právne posúdili. Podľa ich názoru navrhovateľka neosvedčila naliehavosť dočasnej úpravy pomerov a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Tvrdenia navrhovateľky o nast'ahovaní neprispôsobivých občanov do časti rodinného domu sú podľa sťažovateľiek nepravdivé, navrhovateľka nepredložila dôkazy o nevhodnom správaní sa týchto osôb a ich správanie nebolo prejavom takej intenzity, ktorá by vyvolávala hrozbu ujmy odôvodňujúcej nariadenie predbežného opatrenia. Rovnako sú podľa ich názoru nepravdivé tvrdenia navrhovateľky o šikanóznom výkone práva či poškodzovaní. Účelom nájmu bolo zabezpečiť starostlivosť o dom, pretože ani jedna sťažovateľka v obci nebyva. Svojoľného výkonu práva sa podľa názoru sťažovateľiek, naopak, mala dopustiť navrhovateľka vykonaním rekonštrukcie 2/3 predmetnej nehnuteľnosti. Podľa tvrdenia sťažovateľiek sa však touto skutočnosťou súdy nezaoberali a nevzali do úvahy ani dohodu o užívaní nehnuteľnosti, ktorej existenciu potvrdili obidve strany sporu.

Sťažovateľky poukazujú na to, že im nebolo pred rozhodnutím odvolacieho súdu doručené vyjadrenie navrhovateľky k ich odvolaniu. V sťažnosti namietajú: *„Konanie OS BA III, ktorý nariadil predbežné opatrenie ako aj KS BA, ktorý ho potvrdil, pričom došlo k obmedzeniu základného ústavného práva považujeme za konanie nad rámec zákona, keďže opodstatnenosť jeho nariadenia nebola dostatočne preukázaná, najmä s ohľadom*

na dispozičné právo nehnuteľnosť scudziť, alebo darovať blízkej osobe čo umožňujú ustanovenia § 140 občianskeho zákonníka aj v prípade podielového spoluvlastníctva.“

Na základe uvedeného navrhujú, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Okresný súd Bratislava III v k. č. 14 Co/416/2013-16 a Krajský súd Bratislava v k. č. 14 Co/416/2013-79 porušili ústavné právo sťažovateľiek, pani A. Š. a pani D. K. – nútené obmedzenie vlastníckeho práva iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. K uvedenému porušeniu práva došlo nariadením predbežného opatrenia uznesením č. k. 14 C/113/2013-16 vydaného Okresným súdom Bratislava III zo dňa 19. 06. 2013 a potvrdením predbežného opatrenia uznesením č. k. 14 C/113/2013-79 vydaného Krajským súdom Bratislava zo dňa 06. 08. 2013. Žiadame aby Ústavný súd v zmysle ustanovenia § 56 ods. 3 písm. c) zákona o organizácii Ústavného súdu, zakázal pokračovanie v porušovaní práva na nútené obmedzenie vlastníckeho práva iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme.

eventuálne

2. Okresný súd Bratislava III v k. č. 14 Co/416/2013-16 a Krajský súd Bratislava v k. č. 14 Co/416/2013-79 porušili ústavné právo sťažovateľiek, pani A. Š. a pani D. K. – nútené obmedzenie vlastníckeho práva iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. K uvedenému porušeniu práva došlo nariadením predbežného opatrenia uznesením č. k. 14 C/113/2013-16 vydaného Okresným súdom Bratislava III zo dňa 19. 06. 2013 a potvrdením predbežného opatrenia uznesením č. k. 14 C/113/2013-79 vydaného Krajským súdom Bratislava zo dňa 06. 08. 2013. Žiadame aby Ústavný súd v zmysle ustanovenia § 56 ods. 3 písm. d) zákona o organizácii Ústavného súdu, prikázal Okresnému súdu Bratislava III a Krajskému súdu Bratislava aby obnovili stav pred porušením práva na nútené obmedzenie vlastníckeho práva iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

1. K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľiek podľa čl. 20 ods. 4 ústavy uznesením okresného súdu č. k. 14 C 113/2013-16 z 19. júna 2013

Z princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu vyjadreného v čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Preto právomoc ústavného súdu nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07).

Proti uzneseniu okresného súdu bolo prípustné odvolanie, ktoré sťažovateľky podali. O ich odvolaní rozhodoval krajský súd, ktorý bol príslušný im v medziach svojej právomoci svojím rozhodnutím poskytnúť ochranu základnému právu, ktorého porušenie namietajú. Pretože existoval iný (všeobecný) súd, ktorý mal právomoc poskytnúť ústavnoprávnu

ochranu základnému právu sťažovateľiek, ústavný súd odmietol ich sťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 20 ods. 4 ústavy uznesením krajského súdu č. k. 14 Co 416/2013-79 zo 6. augusta 2013

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd zistil, že označené uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 11. septembra 2013. Sťažovateľky podali sťažnosť na poštovú prepravu 20. novembra 2013. Sťažnosť označili ako „*Doplnenie ústavnej sťažnosti*“ a podali ju k sp. zn. Rvp 18835/2013.

Pod sp. zn. Rvp 18835/2013 je v evidencii ústavného súdu vedené podanie sťažovateľiek, ktoré ústavný súd vybavil odložením podľa § 23a zákona o ústavnom súde, o čom boli sťažovateľky upovedomené prípisom č. k. Rvp 18835/2013-5 z 15. októbra 2013.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd nepovažoval podanie sťažovateľiek doručené 30. septembra 2013, ktoré je vedené pod sp. zn. Rvp 18835/2013, za návrh na začatie konania, o ktorom by mohol konať. Sťažnosť doručenú 21. novembra 2013 preto nemožno považovať za doplnenie uvedeného podania, ale za nový návrh na začatie konania.

Lehota na podanie sťažnosti podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde proti uzneseniu krajského súdu zo 6. augusta 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. septembra 2013, uplynula 11. novembra 2013. Sťažnosť bola podaná 20. novembra 2013, teda zjavne po uplynutí tejto lehoty.

Zákon o ústavnom súde neumožňuje odpustiť zmeškanie lehoty (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03), a preto ústavný súd odmietol sťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. apríla 2014